

Sygn. akt II KZ 20/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 czerwca 2018 r.,

zażalenia skazanego **A. R.**

na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.

z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt V WKK .../18,

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 2 lutego 2018 r. do Sądu Okręgowego w P. wpłynął wniosek A. R. o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem sporządzenia, podpisania i wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 listopada 2017r., sygn. akt V Ka .../17, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 28 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K .../17.

Następnie, w dniu 5 lutego 2018 r. skazany złożył pismo będące jego osobistą kasacją od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w P.

Zarządzeniem z dnia 6 lutego 2018 r. Zastępca Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. na podstawie art. 81 § 1 k.p.k. w zw. z art. 78 § 1a k.p.k. i art. 84 § 3 k.p.k. wyznaczyła A. R. obrońcę z urzędu w osobie adw. E.T. w celu ewentualnego sporządzenia kasacji lub wydania opinii o braku podstaw do jej wniesienia.

Opinią z dnia 16 lutego 2018 r., adw. E. T., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformowała Sąd o braku podstaw do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w P.z dnia 29 listopada 2017 r., sygn. akt V Ka .../17.

W dniu 28 lutego 2018 r. skazanemu doręczono odpis opinii obrońcy oraz informację, że treść stanowiska obrońcy nie stanowi podstawy prawnej do złożenia ponownego wniosku o wyznaczenie innego obrońcy z urzędu, a także, iż w terminie 30 dni może wnieść kasację sporządzoną przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru.

W odpowiedzi na powyższe, skazany w dniu 12 marca 2018 r. wystąpił ze skargą dotyczącą pozbawienia prawa do obrony, poprzez wydanie opinii przez wyznaczonego obrońcę z urzędu o braku podstaw do wniesienia kasacji oraz wnioskiem o „wydłużenie terminu do wniesienia kasacji” (k. 562 i 604-605).

Zarządzeniem z dnia 4 kwietnia 2018 r. na podstawie art. 120 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 526 § 2 k.p.k., art. 530 § 2 k.p.k. i art. 93 § 2 k.p.k. – wezwano A. R. do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego kasacji poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym, pod rygorem uznania kasacji za bezskuteczną i odmowy jej przyjęcia. Odpis tego zarządzenia doręczono skazanemu 13 kwietnia 2018 r. (k. 567 i 617).

Skazany tego braku nie usunął i kasacji sporządzonej oraz podpisanej przez adwokata lub radcę prawnego nie złożył. W dniu 20 kwietnia 2018 r. do Sądu Okręgowego w P. wpłynął ponowny wniosek A. R. o wyznaczenie obrońcy z urzędu wraz z osobistą kasacją (k. 619 i 621-624).

W związku z tym Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. zarządzeniem z dnia 30 kwietnia 2018 r. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji A. R. z uwagi na wniesienie jej przez osobę nieuprawnioną, a także odmówił skazanemu ponownego wyznaczenia obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji, wskazując w uzasadnieniu zarządzenia, że niezgodność stanowiska przedstawionego przez wyznaczonego obrońcę z urzędu z oczekiwaniami bądź poglądami wnioskodawcy nie może być podstawą wyznaczenia kolejnego obrońcy.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł A.R. zarzucając Sądowi Odwoławczemu odmawiającemu przyjęcia kasacji działanie na jego niekorzyść,

błędne uznanie, że wyznaczony obrońca z urzędu – adw. E. T. wypełniła w sposób rzetelny swoje obowiązki obrończe, a także „wykorzystanie przez wymiar sprawiedliwości niemocy prawnego działania skazanego i jego czasowej izolacji karnej w innej sprawie”.

W konkluzji żalący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia oraz określenie terminu do wniesienia w sposób prawidłowy kasacji „posiadając prawo do obrońcy z urzędu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

U podstaw zaskarżonego zarządzenia legło ustalenie, że skazany, wezwany w trybie art. 120 k.p.k., do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych osobistej kasacji, poprzez sporządzenie i podpisanie jej przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru, pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji, braków tych nie usunął.

Skarżący tego ustalenia nie kwestionuje. Zawarta w zażaleniu argumentacja dotyczy zaś kwestii, które na obecnym etapie postępowania nie mają istotnego znaczenia. Nie wchodzi bowiem w rachubę ani wyznaczenie skazanemu innego obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji, ani tym bardziej określenie terminu do wniesienia kasacji. Jak trafnie wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, co znajduje oparcie w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego, niezgodność stanowiska przedstawionego przez wyznaczonego obrońcę z urzędu z oczekiwaniami, bądź poglądami wnioskodawcy nie może być podstawą wyznaczenia kolejnego obrońcy. Sąd nie może wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego: z dnia 27 kwietnia 2011 r., III KZ 20/11, LEX nr 811870, z dnia 14 lipca 2014 r., IV KZ 44/14, LEX nr 1483371). W tej sytuacji, określanie terminu do wniesienia kasacji przez kolejnego obrońcę z urzędu, jest bezpodstawne.

W realiach przedmiotowej sprawy słusznie zatem postąpił Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. wzywając A. R. (zarządzeniem z dnia 4 kwietnia 2018 r.) do uzupełnienia braków jego osobistej kasacji przez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata z wyboru. Skoro

skazany tego nie uczynił, to bezprzedmiotowe są jego zarzuty pod adresem poprzedniego obrońcy z urzędu, jak i Sądu Odwoławczego, który w swym działaniu postępował zgodnie z obowiązującym prawem.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

kc